

Foto Gunta Podina

Fjärde Förstamajbrigaden

Marilyn Barden

Vi var elva från Sverige som deltog i 4:e Internationella Förstamajbrigaden, som i år samlade 250 brigadörer mellan 25:e april och 11:e maj. Ingen av oss hade besökt Kuba tidigare.

1:a maj demonstrationen var enorm. Solen sken på upp emot en miljon människor. Vi kunde notera olika fack och skolor som demonstrerade – det bars på enorma pennor för att visa stöd till alfabetiserings kampanjer i Latinamerika, stora frigolithus för nya bostäder, levande kaniner och andra husdjur, taxibilar i papp, sjukvårdspersonalen kom i sina arbetskläder, akrobater dansade till trummor och sist av allt släpptes flera hundra fredsduvor som gjorde en sväng runt José Martí skulpturen och hedersgästerna. CTC:s ordförande höll tal som vanligt.

Med på torget fanns omkring 800 fackföreningsledare från hela världen, även från USA, som också firade det kubanska facket, CTC:s, 70-årsdag. Vi fick också vara med på det stora 70-års jubileumsmötet.

Som brukligt är bodde vi på ICAPs (Kubanska institutet för vänskap mellan folken) läger, "Julio Antonio Mella", vid byn Ciamito omkring 30 kilometer från Havanna.

Två dagar hjälpte vi till med sötpotatisskörden. Det var tungt och varmt men bra för att fundera över deras jordbruk och det förvandlingsarbete de fick göra under "specialperioden". Efter 6 dagar på lägret åkte vi till Cienfuegos i centrala Kuba. Där besökte vi skolor, en vårdcentral och ett stort

oljeraffinaderi döpt efter Camilo Cienfuegos. Där rensade vi också ogräs hos ett mangokooperativ. Sedan bjöds vi på mango och ordförande i det lokala facket berättade om arbetsvillkoren och hur kooperativet fungerar. Han berättade också att Kuba beslutat höja pensionsålder i år för att kubanerna lever så länge. Pensionsålder sattes till 55 för kvinnor och 60 för män när medellivslängden var under 60 år. Nu är den nästan 80 år, så de har höjt pensionsåldern till 60 för kvinnor och 65 för män (se Kuba 1.09). Man måste arbeta minst 30 år för att få full pension med 90 % av slutlönen.

Oljeraffinaderiet började byggas 1987 med sovjetiskt stöd men allt arbete las ner under specialperioden. 2006 skrev Kuba och Venezuela ett samarbetsavtal med 51 % kubanskt och 49 % venezolanskt ägande. 166 miljoner dollar krävdes för att bygga om och starta produktionen på nytt. 900 personer arbetar där nu och det kommer att arbeta 1200 när det är färdigbyggt. Målet är att producera 150.000 fat om dagen. Första oljetankern Venezuela kom i december 2007. De tillverkar många olika saker från oljan bland annat plasthus i en fabrik i närheten, som ska tillverka 40 000 hus om året enligt planerna. Raffinaderiarbetare har flyttat in i de första exemplaren.

På kvällen fick vi komma hem till några familjer och titta på deras hus. Det kan låta konstigt med plasthus men de var faktiskt både rymliga och vackra. De var ovanligt högt i taket, för att få en bra naturlig luftcirkulation. Huset kostar 8.000 pesos och avbetalas med 45 peso per månad. 1.000 plasthus kommer att byggas i området som har en egen poliklinik och daghem.

Tillbaka på lägret njöt vi av fler härliga musikkvällen innan vi lämnade landet med stor tacksamhet för en underbar tid och vilja att komma tillbaka.